

Betænkning

over forslag til lov om ændring af forskellige skattelove m. v.

(Skattefrihed for transbestemte sociale ydelser).

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 24. marts 1976).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter, dels skriftligt, dels i samråd, besvaret en række spørgsmål.

Der er af ministeren for skatter og afgifter stillet en række ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Udvalget indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for udvalget* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler i forbindelse med de stillede ændringsforslag, at det nuværende system med kildeskatteberegninger af transbestemte sociale ydelser kræver anvendelse af uhyre megen dyr skrivebordsarbejdskraft for at få gennemført noget så ligegyldigt som refusioner imellem to offentlige kasser. For de sociale klienter virker det derhos forvirrende og medfører ofte utilsigtede virkninger ved slutopgørelserne, der manifesterer sig i fornuftsstridige betalinger, der ofte vil finde sted et par år efter afslutningen af den sociale trangssituation.

Hverken psykologisk eller økonomisk har samfundet råd til at fortsætte med dette spild, når det kan undgås ved et så ringe bruttotab som de 30 mill. kr., som det foreliggende forslag koster. Netto er der tale om en samfundsmæssig gevinst.

Mindretallet vender sig imod, at nyordningen først ønskes ikraftsat fra 1977, således at samfundet yderligere skal udsættes for de enorme refusionsregnskabssysler, som vil kulminere omkring januar 1977, de materielt forkerede ekstraudbetalinger til de sociale klienter,

som vil komme i slutningen af 1977 og de sagligt ubegrundede restskattebyrder, som skal afvikles i løbet af året 1978. Mindretallet vil i stedet med ændringsforslagene bringe disse utålelige tilstande til ophør et år tidligere. Det spiller ikke nogen særlig rolle for den løbende forskudsregistrering i 1976, og den eneste nævneværdige ulempe ved at gennemføre forslagene er derfor, at man i socialministeriet og skatteministeriet skal skynde sig lidt mere, end man ellers skulle, med at få fundet ud af, hvilke følgelovsændringsforslag der eventuelt kan blive tale om at fremsætte. Denne hensyntagen til den administrative bekvemmelighed findes på langt nær at opveje de massive fordele ved at fremrykke ikrafttrædelsen et år. I det omfang, kaos bliver følgen ved ikrafttræden 1. januar 1976, viser erfaringen, at der nok også var blevet mindst lige så stor uro, hvis man nu kunne henlægge sagen i ministerierne og først om mange måneder tage den frem igen med henblik på at finde frem til, hvilke lovforslag man kunne tænke sig at fremsætte i kølvandet på omlægningen af beskatningsreglerne for transbestemte sociale ydelser.

Ændringsforslag.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af udvalget.

Til § 1.

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1.

I § 7, litra i, 1. pkt., i lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 38 af 30. januar 1976, ændres